

Dosar nr. 1 / 2009

34
5 73/2009 29
- anulare act administrativ -

ROMÂNIA
TRIBUNALUL
SECȚIA COMERCIALĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
SENTINȚA NR. 1

Ședința publică din data de 14 decembrie 2009

Președinte

Grefier

Pe rol, judecarea acțiunii având ca obiect „anulare act administrativ”
formulată de reclamanta SC SRL – prin administrator

- cu sediul în str. localitatea

, județul, în contradictoriu cu parâta DIRECȚIA

GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE

Dezbaterile asupra cauzei au avut loc în ședința din data de 26.11.2009, susținerile părților fiind consemnate în încheierea ședinței de judecată de la acea dată, redactată separat, care face parte integrantă din prezenta și când, pronunțarea a fost amânată pentru data 03.12.2009, respectiv pentru data de 10.12.2009 și pentru data de astăzi 14.12.2009, din lipsă de timp pentru deliberare.

Deliberând,

TRIBUNALUL

Asupra acțiunii de față, constată:

Prin cererea de chemare în judecată adresată Tribunalului –
secția comercială, de contencios administrativ și fiscal la data de 03.09.2009 și
înregistrată sub nr. /2009, reclamanta SC SRL

a chemat în judecată pe pârâta D G F P . pentru a se dispune
anularea deciziei nr. ..07.2009 .

A motivat reclamanta că :

Societatea SC SRL a fost verificată în luna mai 2008 pe
linie de TVA de către D G F P , ca urmare a cererii de rambursare
depusă, sub forma decontului de taxă pe valoarea adăugată sub nr. din 14
aprilie 2008, suma solicitată la rambursare fiind de lei. În timpul
controlului efectuat de organul fiscal, au intervenit unele divergențe între aceștia
și contribuabil în legătură cu 6 livrări efectuate de reclamantă în anul 2007 în
state don Comunitatea Europeană, respectiv în și
, marfa din livrările respective fiind facturată unei firme din ..
Inspectorii fiscali au considerat că aceste 6 livrări – ca fiind exporturi, pentru

care ar fi fost necesare documente vamale pentru scutire de TVA – unde se aplică dispozițiile art. 143 alin.1 lit.a cod fiscal.

Se mai arată că aceste mărfuri cuprinse în cele 6 livrări nu au părăsit Uniunea Europeană, au fost facturate unei firme din , dar au fost livrate în spațiul Uniunii Europene, la indicația firmei din ..

Au încheiat organele fiscale raportul de inspecție nr. 18 mai 2009 – și au considerat că cele 6 livrări intracomunitare cu factură către client din ar fi exporturi, încălcându-se din nou art.143 alin.1 lit.a – cod fiscal. Pe baza acestui raport s-a calculat TVA de plată în sumă de lei și majorări de întârziere în sumă de lei – pentru neplata la termen a sumei de TVA de mai sus – ceea ce consideră reclamanta a fi nelegal.

Împotriva acestui raport a formulat contestație la D G F P contestație sub nr. 01.06.2009, primind răspuns la 22 iulie 2009 în motivarea acestuia s-a arătat că : „ livrarea nu poate fi tratată ca o livrare intracomunitară, deoarece lipsește relația directă cu firmele din UE”.

A formulat reclamanta contestație și a înaintat-o și la Ministerul Finanțelor Publice – Direcția de Fiscalitate în domeniul TVA, de unde i s-a comunicat prin scrisoarea nr. / 14.08.2009, deoarece cumpărătorul bunurilor, respectiv firma din SUA, a comunicat furnizorului SC

SRL, un cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit de autoritățile fiscale dintr-un stat membru al comunității, altul decât România, pentru cele 6 livrări intracomunitare de bunuri în discuție, este aplicabilă scutirea de TVA prevăzută de art. 143 alin.2 lit.a din codul fiscal.

Și-a întemeiat contestația de față, reclamanta pe dispozițiile codului fiscal. În dovedire a depus la dosar – înscrisuri.

Pârâta legal citată s-a prezentat în instanță și a depus în temeiul dispozițiilor art. 118 cod procedură civilă – întâmpinare prin care a solicitat respingerea acțiunii reclamantei ca nefondată, motivând:

În anul 2007, SC SRL a efectuat 6 livrări pentru care s-au întocmit facturi externe pe relația cu firma în baza contractului încheiat la data de 15.09.2006.

Firma vinde la rândul ei marfa unor parteneri din diverse state membre UE, marfa fiind expediată de reclamantă direct către acești parteneri din state membre din UE, cu transport asigurat de firma din

Organele de control au reținut faptul că la data efectuării controlului, societatea nu a putut justifica exporturile în valoare de lei, aferente celor 6 livrări, cu documente justificative legale, motiv pentru care i s-a stabilit în sarcină TVA de lei în baza prevederilor art. 143 alin.1 lit.b din Legea nr. 571/2003 privind codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare și ale art.3 alin.2 din OMFP nr. 2222/2006 – privind aprobarea Instrucțiunilor de aplicare a scutirii de taxă pe valoarea adăugată pentru operațiunile prevăzute la

22
27

art. 143 alin.1 lit.a, art. 143 alin.2, art. 144¹ din Legea nr. 571/2003 – cod fiscal – cu modificările și completările ulterioare.

Pentru neachitarea TVA –ului la timp s-au stabilit penalități de lei la suma de lei.

Se mai arată că, scutirea de taxă de valoare adăugată pentru livrările la export se face cu factură, declarație vamală de export și documentul de transport care atestă faptul că bunurile au fost transportate în afara comunității. De asemenea, scutirea de taxă pentru livrările intracomunitare trebuie justificată cu factură, documentul care atestă că bunurile au fost transportate din România în alt stat membru și alte documente, respectiv contract sau comandă de vânzare – cumpărare.

Având în vedere că reclamanta nu deține documente care să facă dovada faptului că bunurile au fost expediate în afara spațiului comunitar, rezultă că SC

SRL nu poate beneficia de scutirea de TVA prevăzută la art. 143 alin.1 lit.a din legea nr. 571/2003 privind codul fiscal.

Se mai arată de pârâtă că reclamanta deține documente de transport pentru cele 6 livrări care atestă faptul că bunurile au fost livrate de către SC

SRL, la indicația firmei din, către societăți din țări membre UE, însă nu deține facturi emise către aceste societăți, reclamanta neavând o colaborare directă cu acestea.

Cu privire la facturile prezentate de reclamantă se arată că acestea nu conțin elementele prevăzute de art. 155 din Legea nr. 571/2003 privind codul fiscal, acestea fiind emise de din și au înscrise la beneficiar diverse firme din țări membre UE iar reclamanta nu face dovada că deține documentele prevăzute de lege care să justifice exportul, respectiv nu face dovada faptului că bunurile au părăsit spațiul comunitar și aici nu pot fi tratate ca livrare intracomunitară, pe motiv că lipsește relația directă cu firmele din UE, motiv pentru care s-a solicitat respingerea acțiunii reclamantei, ca nefondate.

Analizând actele și lucrările dosarului, Tribunalul reține că acțiunea este neîntemeiată.

În anul 2007 SC SRL a efectuat 6 livrări, pentru care s-au întocmit facturi externe pe relația cu firma

., în baza contractului încheiat la data de 15.09.2006.

Firma vinde la rândul ei marfa unor parteneri din diverse state membre UE, marfa fiind expediată de SC SRL direct către acești parteneri din state membre din UE.

Organele de control au reținut faptul că la data efectuării controlului, societatea nu a putut justifica exporturile în valoare de lei aferente celor 6 livrări, cu documente justificative legale (DVE, documentul de transport sau alt document care să ateste că bunurile au părăsit comunitatea), motiv pentru care s-a stabilit în sarcina contribuabilului o taxă pe valoarea adăugată suplimentară în sumă de lei în baza prevederilor art. 143 alin.1 lit.b din Legea nr. 571/2003 privind codul fiscal, cu modificările și completările

26

ulterioare și ale art.3 alin.2 din O.M.F.P. nr. 2222/ 2006 privind aprobarea Instrucțiunilor de aplicare a scutirii de taxă pe valoarea adăugată pentru operațiunile prevăzute la art. 143, alin.1 lit.a – i, art. 143 alin.2 și art. 144¹ din Legea nr. 571/2003 privind codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru neachitarea la termen a taxei pe valoarea adăugată în sumă de lei, s-au stabilit majorări de întârziere în sumă de lei, pentru perioada 25.07.2007 – 11.05.2009, în baza prevederilor C.G. nr. 92/2003 privind codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Petenta deține facturi emise către o firmă din , însă nu deține declarația vamală de export care să cuprindă numele exportatorului bunurilor și care să fie certificată de biroul vamal de ieșire din spațiul comunitar și nici documentul de transport care atestă că bunurile părăsesc comunitatea, documente obligatorii pentru a beneficia de scutirea de TVA, conform art.143 alin.1 lit.a din Legea nr. 571/2003 privind codul fiscal.

Prin adresa nr. . din 10.06.2008 emisă de DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE - Administrația Veniturilor Statului, transmisă către SC SRL se precizează că „, având în vedere că bunurile nu părăsesc spațiul Comunitar în situația prezentată de dvs. nu puteți aplica scutirea de taxă pe valoarea adăugată prev. de art. 143 al.1 lit. a din codul fiscal”.

De asemenea, reclamanta nu se află nici în situația scutirii de TVA și pentru livrări intracomunitare dat fiind faptul că SC SRL a furnizat coduri valabile de TVA pentru firmele din statele membre UE care au fost destinatele mărfurilor respective.

Scutirea de TVA în cazul livrărilor intracomunitare este prev. la art. 143 alin.2 din Legea nr. 571/2003 privind codul fiscal.

Art. 155 alin.5 codul fiscal prevede care sunt elementele obligatorii pe care trebuie să le conțină factura pentru a avea calitatea de document justificativ, dintre care denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare prevăzuți la art. 153 după caz, ale persoanei impozabile prev. la art.153 ale cumpărătorului de bunuri sau servicii, după caz.

Reclamanta deține documente de transport pentru cele 6 în care, care atestă faptul că bunurile au fost livrate de către SC SRL, la indicația firmei I din , către societăți din țări membre UE, însă nu deține facturi emise către aceste societăți, contestându-se neavând o colaborare directă cu acestea.

Facturile prezentate de reclamantă nu pot fi considerate documente justificative pentru aplicarea scutirii de taxă de către SC SRL Fălticeni, pe motiv că nu conțin elementele prev. de art.155 din legea nr. 571/2003 privind codul fiscal, acestea fiind emise de I din și au înscrise la beneficiar diverse firme din țări membre ale UE.

Având în vedere că, pentru cele 6 livrări reclamanta nu deține documentele prev. de art. 10 alin.1 din O.M.F.P. nr. 2222/2006 privind aprobarea instrucțiunilor de aplicare a scutirii de taxă pe valoarea adăugată pentru operațiunilor prev. la art. 143 alin.1 lit.a – i, art. 143 alin.2 și art. 144¹ din Legea nr. 571/2003 privind codul fiscal, rezultă că livrările în cauză nu pot fi considerate a fi scutite de TVA, iar contestatoarea nu are dreptul de a aplica scutirea de TVA prev. de art.143 din codul fiscal.

Având în vedere faptul că, în cazul celor 6 livrări, societatea reclamantă nu deține documentele prevăzute de lege care să justifice exportul, respectiv nu face dovada faptului că bunurile au părăsit spațiul comunitar și nici nu pot fi tratate ca livrare intracomunitară, pe motiv că lipsește relația directă cu firmele din UE, rezultă că SRL nu poate aplica scutirea de TVA prevăzută la art. 143 din Legea nr. 571/2003 privind codul fiscal.

Față de aceste considerente, instanța va respinge acțiunea ca nefondată.

Pentru aceste motive,

În numele legii,

HOTĂRĂȘTE :

Respinge acțiunea, având ca obiect „anulare act administrativ” formulată de reclamanta SC - prin administrator -
cu sediul în str. localitatea județul
în contradictoriu cu pârâta **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE**

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din data de 14.12.2009.

Președinte

Grefier

Red.P.C.
Tehnored.R.A.
2 ex/ 19.04.2010.

